

Sygn. VPa 158/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Sędziowie: SSO Magdalena Marczyńska, SSR del. Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) - Ochrona Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w P. T.

o odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę i wynagrodzenie za pracę z tytułu zastosowania błędnego okresu wypowiedzenia

na skutek apelacji pozwanej (...) - Ochrona Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. IV Wydziału Pracy

z dnia 6 czerwca 2013r. sygn. IV P 325/11

1. zmienia zaskarżony wyrok w punktach „1” „a” i „b” tylko w ten sposób, że zasądza od pozwanej (...) - Ochrona Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. T. na rzecz powoda T. P. kwoty:

- 4.377,00 (cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem odszkodowania,

- 3.647,50 (trzy tysiące sześćset czterdzieści siedem złotych 50/100) tytułem wynagrodzenia;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanej (...) - Ochrona Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. T. na rzecz powoda T. P. kwotę 225,00 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VPa 158/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 sierpnia 2011 r. powód T. P. wniósł o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia zawartej w dniu 24 maja 2011 r. umowy o pracę przez pozwaną spółkę (...) Sp. z o.o. wP. T. wręzonego mu w dniu 19 sierpnia 2011 r. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 19 sierpnia 2011 r. pozwana spółka wręczyła mu wypowiedzenie umowy

o pracę. Wypowiedzenie to w ocenie powoda¹ zostało złożone niezgodnie z prawem. Powód podkreślił, że w dniu 24 maja 2011 r. został wprowadzony w błąd przez dotychczasowego pracodawcę - Spółdzielnię (...) oraz pozwanego (...) - Ochrona Spółka z o.o. Nakłoniono go bowiem oraz pozostałych pracowników Spółdzielni (...) do podpisania aneksów do umowy o pracę, którą zawarli ze Spółdzielnią i zawarcia nowej umowy z pozwaną (...) - Ochrona Spółka z o.o. Powód podniósł, że przy dokonywaniu tychże czynności zapewniano powoda, że nic się nie zmieni w jego sytuacji prawnej. Tymczasem po niespełna 3 miesiącach po podpisaniu tych umów zostały one wypowiedziane z zastosowaniem 2 - tygodniowego okresu wypowiedzenia. Powód wskazuje, że został wprowadzony w błąd, a tym samym pozbawiony prawa do dłuższego okresu wypowiedzenia oraz odprawy. W ocenie powoda jego sytuacja jest analogiczna do tej, która miała miejsce w 2000 r., tzn. kiedy został przejęty na podstawie art. 231 k.p. przez pozwaną Spółdzielnię (...), a rozwiązanie dotychczasowych umów i zawieranie nowych z pozwanym miało na celu pozbawienie go ochrony i prawa do odprawy. W ocenie powoda świadczy o tym pismo z dnia 18 sierpnia 2011 r., w którym Spółdzielnia poinformowała o wypłacie powodowi odprawy, przy czym podstawę tej odprawy stanowić miało 0,1 etatu a nie pełny etat. Powód podnosi, że w jego sytuacji powinien zostać zastosowany 3 - miesięczny okres wypowiedzenia, ponieważ ciągłość pracy została zachowana od 1998 r. Wskazał ponadto, że przyczyna wypowiedzenia powinna być zasadna. Tymczasem podana przyczyna wypowiedzenia, że nastąpiło rozwiązanie umowy ze zleceniodawcą, jest w ocenie powoda nieprawdziwa.

Na rozprawie w dniu 29 listopada 2011 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo i z uwagi na upływ okresu wypowiedzenia wniósł o zasądzenie odszkodowania. Powód wskazał, że powództwo skierowane jest wobec (...) - Ochrona Spółka z o.o. w P. T., a pozew dotyczy wypowiedzenia umowy o pracę dokonanego przez (...) - Ochrona Spółka z o.o. w P. T. w dniu 18 sierpnia 2011 r.

W piśmie procesowym z dnia 5 grudnia 2011 r. powód wskazał, że zawierane przez pozwanego z pracownikami umowy o pracę miały charakter pozorny, gdyż w rzeczywistości doszło do przejścia przez pozwanego pracowników od Spółdzielni(...). Ponadto wskazano na brak przyjętych przez pozwanego kryteriów doboru pracowników do zwolnień oraz nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę z powodem. Pełnomocnik powoda wskazał ponadto, że do przeprowadzonych w sierpniu 2011 r. zwolnień pracowników ze względu na ilość zatrudnionych pracowników oraz ilość

dokonanych wypowiedzeń winna zostać zastosowana procedura zwolnień grupowych, tymczasem zwolnienia te zostały przeprowadzone bez zachowania tego trybu. Podkreślił, że niezachowanie tej procedur}', mimo wynikającego z ustawy obowiązku jej przeprowadzenia uzasadnia roszczenia powoda o odszkodowanie.

W piśmie procesowym z dnia 16 stycznia 2012 r. powód wskazał, że przejście zakładu pracy (jego części) należy rozumieć szeroko jako wszelkie czynności i zdarzenia powodujące przejście na innego pracodawcę zadań, z którymi było związane zatrudnienie pracowników. Podniesiono, że zdarzeniem takim nie musi być czynność prawna, ale może to być również czynność faktyczna - faktyczne przejście zadań przez nowego pracodawcę, a przejście zakładu pracy w rozumieniu art. 231 k.p. ma miejsce także wówczas, gdy dotychczasowy i przejmujący pracodawcy nie działali zgodnie do osiągnięcia celu, jakim jest przejście zakładu pracy. W ocenie powoda w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia ze zjawiskiem tzw. outsourcingu. Wskazano również, że poprzez w/w umowę jej strony próbowały ominąć i wyłączyć wobec powoda i innych pracowników skutki zastosowania art. 231 k.p. Przedmiotem tejże umowy było bowiem świadczenie usług polegających na udostępnianiu pracowników przez pracodawcę w celu świadczenia pracy na rzecz Pracodawcy Użytkownika. W ocenie powoda umowa ta sprzeczna jest z przepisami o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2012 r. pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie odszkodowania od (...) - OCHRONA Spółka z o.o. w P. T. w kwocie 4.367,00 zł - w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia. Ponadto pełnomocnik powoda wniósł o ustalenie, że powód został przejęty przez pozwaną spółkę od Spółdzielni (...) w trybie art. 231 k.p., że mamy do czynienia z kontynuacją stosunku pracy i, że ta okoliczność uzasadnia żądanie odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia. Oprócz tego roszczenia powód wniósł o zasądzenie kwoty 4.221,42

zł brutto tytułem wynagrodzenia za skrócony okres wypowiedzenia, bowiem spółka przyjęła dwutygodniowy okres wypowiedzenia zamiast trzymiesięcznego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, że w dniu 31 maja 2011 r. zleceniodawca tj. „O. I” Sp. z o.o. wypowiedział umowę o świadczenie usług ochrony mienia, a tym samym strona pozwana została zmuszona do rozwiązania umowy o pracę z przyczyn nietyczących pracowników.

Stawający na rozprawie w dniu 29 listopada 2011 r. w imieniu pozwanej spółki (...) oświadczył, że Spółdzielnia (...) oraz (...) - Ochrona Spółka z o.o. to dwa odrębnie funkcjonujące podmioty. Wypowiedzenie umów o pracę zarówno przez jeden jak i drugi podmiot spowodowane było rozwiązaniem umowy ze zleceniodawcą, tj. (...) Sp. z o.o. w O.. Podniósł ponadto, że umowa ze zleceniodawcą rozwiązała się z dniem 31 sierpnia 2011 r. Podkreślił również, że pozwana spółka ma zawartą umowę o wzajemnej współpracy ze Spółdzielnią (...), w związku z czym grupa pracowników spółdzielni przeszła do pracy w (...) - Ochrona Spółka z o.o., w tym powód na 0,9 etatu. Współpraca między tymi dwoma podmiotami sprowadza się w ocenie stawającego, do tego, że pracownicy Spółki świadczą pracę na rzecz Spółdzielni.

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2012 r. pełnomocnik pozwanego podniósł zarzut z art. 264 § 1 k.p. wskazując, że powód uchybił terminowi odwołania. Wskazał, że powód nie złożył wniosku o przywrócenie terminu i nie uprawdopodobnił przyczyn uzasadniających przywrócenie terminu.

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy¹ w Tomaszowie Mazowieckim IV Wydział Pracy: zasądził od pozwanej (...) - Ochrona Sp. z o.o. w P. T. na rzecz powoda T. P.:

a) kwotę 4.377,00 (cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt siedem) złotych brutto z ustawowymi odsetkami od dnia 31 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty – tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę,

b) kwotę 3.647,50 (trzy tysiące sześćset czterdzieści siedem i 50/100) złotych brutto z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2012 r. do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia oraz ddał powództwo w pozostałej części;

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt. 4 uksc nakazał

ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w

Tomaszowie Mazowieckim kwotę 402,00 (czteryście dwa) złote - tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z urzędu i wyrokowi w punkcie 1 (pierwszym) nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.459 (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt dziewięć) złotych;

Dodatkowo zasądził od pozwanej na rzecz powoda 510 (pięćset dziesięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało oparte na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych Sądu Rejonowego .

Powód T. P. złożył w dniu 26 sierpnia 2011 r. - data nadania przesyłki na poczcie - pozew przeciwko pozwanej (...) - Ochrona Sp. z o.o. w P. T. o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia mu przez pozwaną w dniu 19 sierpnia 2011 r. umowy o pracę.

Powód był zatrudniony od dnia 15 września 1998 r. na podstawie umowy o pracę na czas określony w (...)O.* w O. i wykonywał pracę w Zakładzie (...) jako dozorca na pełny etat. W dniu 15 września 1999 r. następcą prawnym pracodawcy (...) S.A. w O. zawarł z powodem umowę na czas nieokreślony.

Pismem z dnia 18 września 2000 r. (...) S.A. poinformowało powoda, że w związku z przejściem dozorców Zakładu (...) do (...) w P. T. na podstawie art.231 k.p. z dniem 1 października 2000 r. firma ta staje się z mocy prawa pracodawcą w dotychczasowym stosunku pracy.

W dniu 24 maja 2011 r. podpisany został aneks do umowy o pracę, w którym strony umowy - powód i Spółdzielnia (...) zgodnie ustaliły wymiar czasu pracy powoda tj. 0,1 etatu. Aneks obowiązywał od dnia 1 czerwca 2011 r.

Tego samego dnia - 24 maja 2011 r. powód zawarł z pozwaną (...) - Ochrona Sp. z o.o. w P. T. umowę o pracę na czas nieokreślony. Rodzaj pracy strony określiły jako pracownik ochrony, miejsce wykonywania pracy określono jako obszar działania spółki. Wymiar czasu pracy określono jako 0,9 etatu. Wynagrodzenie miesięczne pracownika ustalono na: 6,40 zł stawka godzinowa plus dodatek 1 zł. Termin rozpoczęcia pracy wskazano na 1 czerwca 2011 r.

Jedynym wspólnikiem (...) - Ochrona Sp. z o.o. w P. jest Spółdzielnia (...) (...). Spółka została zarejestrowana w KRS w dniu 17 marca 2011 roku. Spółdzielnia posiada 8 oddziałów na terenie województwa (...).

Pozwana zawierała w maju 2011 r. umowy o pracę z pracownikami Spółdzielni, zatrudniając ich na 9/10 etatu lub na cały etat po rozwiązaniu umowy z pracownikiem przez Spółdzielnię. Celem zatrudnienia pracowników Spółdzielni w pozwanej Spółce było uratowanie stanowisk dla 100 osób pracujących we wszystkich oddziałach Spółdzielni nie posiadających grupy niepełnosprawności, aby utrzymać dla Spółdzielni status zakładu pracy chronionej. W maju 2011r. pozwana nie posiadała jeszcze koncesji na wykonywanie (...) czyli uprawnienia do posługiwania się przez pracowników bronią. Obniżenie etatu pracowników licencjonowanych, tj. posiadających uprawnienie do posługiwania się bronią i pełnosprawnych do 1/10 etatu w Spółdzielni i jednocześnie zatrudnienie ich na 9/10 etatu u pozwanej pozwalało na korzystanie przez pozwaną z arsenału broni przy świadczeniu pracy przez tych pracowników w ramach zawartej przez Spółdzielnię i pozwaną umowy o współpracy.

Pracowników Spółdzielni (...) z Oddziału O. nie informowano o przyczynach zawierania z nimi nowych umów z pozwaną i aneksach do umów dotychczasowych lub zawierania tylko nowych umów z pozwaną Pracownicy otrzymywali jedynie informację, że Spółdzielnia (...) przekształca się, zmienia się nazwa pracodawcy, a pracownicy automatycznie przechodzą do pracy w pozwanej Spółce. Zapewniano ich, że nic się nie zmieni w ich sytuacji. Pracownikom zależało na pracy i dlatego podpisywali aneksy i zawierali nowe umowy. Zmiany w zatrudnieniu dotyczyły tylko pracowników tzw. pełnosprawnych. Po zawarciu umów z pozwaną powód i pozostali pracownicy wykonywali pracę na tych samych zasadach, które obowiązywały w Spółdzielni (...). Nowy pracodawca - pozwana Spółka nie skierowała pracowników na badania lekarskie. Pracownicy nie dostali od nowego pracodawcy odzieży roboczej. Powód przy wykonywaniu pracy posługiwał się bronią, otrzymaną podczas pracy w Spółdzielni. Umundurowanie robocze, którego używał powód również należało do Spółdzielni.

Pismem z dnia 30 maja 2011 r. Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. skierowanym do Spółdzielni (...) oświadczył, że na podstawie § 14 umowy o świadczenie

usług ochrony mienia z dnia 1 września 2007 r. wypowiada w/w umowę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia tj. z dniem 31 sierpnia 2011 r.

W dniu 1 czerwca 2011 r. pozwana (...) - Ochrona Spółka z o.o. (i Strona) i Spółdzielnia (...) (jako Pracodawca Użytkownik) - które reprezentowali po obu stronach umowy G. S. i Z. W. - zawarły umowę cywilno prawną o świadczenie usług w zakresie udostępniania pracowników. Umowa ta przewidywała, że pracownicy Strony-Spółki będą wykonywali pracę na rzecz i pod kierownictwem Pracodawcy Użytkownika- Spółdzielni, a ilość udostępnianych pracowników będzie uzgadniana według bieżących potrzeb Pracodawcy Użytkownika- Spółdzielni (...). Wynagrodzenie strony - Spółki ustalono na poziomie kosztu zatrudnienia pracownika powiększonego o 0,05% wartości stanowiących dodatkowe koszty Strony.

Pozwana (...) - Ochrona Spółka z o.o. w dniu 18 sierpnia 2011 r. złożyła oświadczenie powodowi o rozwiązaniu za wypowiedzeniem umowy o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 3

września 2011 r. Jako przyczynę rozwiązania umowy podano, rozwiązanie umowy ze zleceniodawcą. Jako podstawę prawną rozwiązania umowy wskazano art. 36 § 1 pkt 1 k.p. Powód został poinformowany, że w związku z rozwiązaniem umowy o pracę zostanie wypłacona mu odprawa pieniężna w terminie do dnia 30 września 2011 r.

W tym samym dniu - 18 sierpnia 2011 r. Spółdzielnia (...) złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy z T. P. zawartej w dniu 15 września 1998 r. z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia, który upłynąć miał w dniu 30 listopada 2011 r. Jako przyczynę rozwiązania umowy podano rozwiązanie umowy ze zleceniodawcą. Jako podstawę prawną rozwiązania umowy wskazano art. 36 § 1 pkt 3 k.p.

W piśmie z dnia 29 sierpnia 2011 r. powód T. P. złożył (...) oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli złożonego w dniu 24 maja 2011 r. w przedmiocie zmiany warunków pracy, polegającej na wyrażeniu zgody na zmniejszenie wymiaru czasu pracy z pełnego etatu do 0,1 etatu. Powołał się na to, iż oświadczenie o zmianie warunków pracy złożył pod wpływem błędu wywołanego podstępem ze strony Spółdzielni. Powód wskazał, że wobec jej zamierzonego działania i wypowiedzenia mu umowy stracił prawo do pełnej, wynikającej z umowy o pracę odprawy pieniężnej. Jednocześnie powód wskazał, że z dniem 1 czerwca 2011 r. został przejęty z mocy prawa przez nowego pracodawcę (...) Ochrona Sp. z o.o. w P. T. i nie łączy go z dotychczasowym pracodawcą stosunek pracy.

Pracę na obiekcie Kopalnia (...) wykonywali powód T. P., G. M. zatrudnieni na 0,9 etatu przez Spółkę i 0,1 etatu przez Spółdzielnię oraz M. A. zatrudniony przez Spółdzielnię od 2006 r. i H. G. zatrudniony przez Spółdzielnię od 2001 r. Ci dwaj na dzień 1 grudnia 2011 r. nadal byli pracownikami Spółdzielni. Na dzień 1 sierpnia 2011 r. zatrudnionych przy ochronie obiektów z oddziału O. było 29 pracowników.

Według danych przekazanych przez (...) - Ochrona Spółka z o.o. Państwowej Inspekcji Pracy, Okręgowy Inspektorat w Ł., Oddział w P. T. w miesiącu czerwcu 2011 r. stan zatrudnienia wynosił: na dzień 1 czerwca 2011 r. - 114 pracowników, na dzień 30 czerwca 2011 r. - 114 pracowników. W miesiącu czerwcu nie rozwiązywano stosunku pracy w tym za wypowiedzeniem przez pracodawcę. W lipcu 2011 r. stan zatrudnienia wynosił: na dzień 1 lipca 2011 r. - 114 pracowników, na dzień 31 lipca 2011 r. - 114 pracowników. W dniu 30 lipca 2011 rozwiązano stosunek pracy z 1 pracownikiem z powodu upływu czasu, na jaki umowa została zawarta. W miesiącu sierpniu 2011 r. stan zatrudnienia wynosił: na dzień 1 sierpnia 2011 r. - 115 pracowników (zatrudniono 2 pracowników w dniu 1 sierpnia 2011 r.), na dzień 17 sierpnia 2011 r. - 115 pracowników, na dzień 31 sierpnia 2011 r. zatrudniano 111 pracowników. W dniu 18 sierpnia - 16 września 2011 r. przyjęto 2 pracowników. W miesiącu sierpniu 2011 r. rozwiązano umowy następująco: za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę łącznie z 13 pracownikami (dniu 8 sierpnia 2011 r. wypowiedzenia 2 pracownikom z przyczyn nie dotyczących pracowników, w dniach 18-19 sierpnia 2011 r. wypowiedziane zostały umowy kolejnym 11 pracownikom z przyczyn niezależnych od pracowników), z upływem czasu na jaki zawarto umowy (6 pracowników), za porozumieniem stron (łącznie z 3 pracownikami). W miesiącu wrześniu 2011 r. stan zatrudnienia wynosił na dzień 1 września 2011 r. - 104 pracowników, na dzień 30 września 2011 r. - 95 pracowników (rozwiązano umowę z 1 pracownikiem za porozumieniem stron, 11 pracownikom upłynęły okresy wypowiedzenia). W październiku 2011 r. stan zatrudnienia wynosił: na dzień 1 października 2011 r. - 95 pracowników, na dzień 31 października 96 pracowników (nie rozwiązywano stosunków pracy). Na dzień 1 listopada 2011 r. oraz na dzień 30 listopada 2011 r. pozwana Spółka zatrudniała 96 pracowników. Z dniem 30 listopada rozwiązano umowy z 2 pracownikami z upływem czasu na jaki zawarto umowę.

Pozwana Spółka wypowiadając umowy, nie stosowała procedury zwolnień grupowych według zasad określonych w ustawie z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Pozwana wypowiadała umowy o pracę z pracownikami, których wytypował kierownik oddziału w O. świadek T. S. (1). Pozwana przy doborze pracowników do zwolnienia nie kierowała się przyjętymi obiektywnymi kryteriami.

Dokonując ustalenia stanu faktycznego Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom świadków J. P., M. W., K. Z. i G. M. jak również zeznaniom świadka T. S. (2) w zakresie, w jakim nie są one sprzeczne z zeznaniami pozostałych świadków. Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom świadka D. U. w części dotyczącej zawierania przez nią umowy z pozwaną, a

następnie zniszczenia tej umowy przez żonę świadka T. S. (1). Sąd Rejonowy uznał za niewiarygodne, że świadek - jak twierdzi podpisał umowę w jednym egzemplarzu i nie jest w tej sytuacji możliwe zweryfikowanie zeznań świadka. Jednocześnie w ocenie Sądu zeznania tego świadka nie były w sprawie przydatne.

Sąd I instancji postanowił nie uwzględnić wniosku pełnomocnika pozwanego złożonego na rozprawie w dniu 15 maja 2012 r. o ponowne udzielenie ostatecznego terminu na składanie wniosków dowodowych. Przyczyną tego było w ocenie Sądu Rejonowego wcześniejsze udzielenie terminu na składanie takich wniosków na rozprawie w dniu 8 marca 2012 r., a takie działanie podyktowane jest zasadą wyrażoną w art. 217 § 2 k.p.c.

Dowody w postaci dokumentów, z uwagi na okoliczność, że zostały sporządzone przez powołane do tego podmioty w przepisanej formie, a ich treść nie była kwestionowana przez strony, Sąd Rejonowy obdarzył wiarą.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy orzekła jak w sentencji orzeczenia.

Uzasadniając swoje stanowisko Sąd Rejonowy wskazał, że powództwo zostało wytoczone w terminie wynikającym z art. 264 k.p., bowiem powód w ustawowym 7 dniowym terminie złożył pozew przeciwko pozwanej, nadając przesyłkę na poczcie tymczasem chybiony w ocenie Sądu I instancji jest zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną.

W ocenie Sądu Rejonowego na gruncie przedmiotowego stanu faktycznego zasadniczą kwestią do rozstrzygnięcia stanowiła kwestia, czy doszło do przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę tj. (...) - Ochrona Spółka z o.o. w P. T. na podstawie art. 23 k.p. Ustalenie tej kwestii przesądza bowiem o dalszym rozstrzygnięciu zakresie roszczeń powoda. We wskazanym przez Sąd Rejonowy przepisie art. 23 k.p. ustawodawca nie definiuje jakie czynności prawne powodują skutek w postaci przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę. Odwołać się w tym zakresie należy do poglądów wyrażonych w orzecznictwie i literaturze przedmiotu. Natomiast zgodnie z przywołaną przez Sąd Rejonowy treścią art. 231 § 1 k.p. w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, z zastrzeżeniem przepisów § 5. Z przepisu tego wyraźnie wynika, że w sytuacji, gdy dojdzie do przejścia zakładu pracy, nowy pracodawca automatycznie wstępuje w stosunek pracy z pracownikami świadczącymi pracę na rzecz poprzedniego pracodawcy. Do zaistnienia takiego skutku nie jest potrzebna dodatkowa umowa pomiędzy poprzednim a kolejnym pracodawcą. Kontynuując swój wywód Sąd Rejonowy przywołał orzecznictwo Sądu Najwyższego w którym podkreśla się, że skutek w postaci przejścia zakładu pracy następuje niezależnie od treści umowy stanowiącej podstawę przejścia zakładu pracy. Przejście zakładu pracy nie musi polegać na formalnym nabyciu przedsiębiorstwa. Ocena, czy doszło do przejścia zakładu pracy zależna jest od wykazania, czy nastąpiło przejście w faktyczne władanie zadania lub części zadań, stanowiących placówkę zatrudnienia, a więc w zakresie pozwalającym na wykonywanie zadań pracowniczych (wyrok z dnia 23 listopada 2001 r., I PKN 698/00, niepubl.; wyrok z dnia 20 października 2009 r., I PK 96/09, LexPolonica nr 2375700; wyroku SN z dnia 15 września 2006 r., I PK 75/06, LexPolonica nr 1331895). Ocena, że doszło do faktycznego przejścia zakładu pracy może uzasadniać również tożsamość miejsca świadczenia pracy oraz zadań stanowiących treść stosunku pracy przed i po zmianie pracodawcy, a także określony kontekst majątkowy tej zmiany związany z wygaśnięciem dotychczasowych i zawarciem nowych umów majątkowych dotyczących budynku i sprzętu, za pomocą którego zadania te były wykonywane (postanowienie SN z dnia 7 grudnia 2005 r., III PZP 2/05, LexPolonica nr 395138).

Sąd Rejonowy podniósł, że jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy, faktyczny aspekt przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę można określić stwierdzeniem, że zakład (bądź jego część), stanowiący zorganizowaną całość nastawioną na osiągnięcie określonego celu technicznego, oddawany jest do dyspozycji innego pracodawcy, który uzyskuje realną możliwość zarządzania tym zakładem, to jest korzystania z jego majątku i kierowania zespołem pracowniczym. A zatem przejście zakładu pracy lub jego części przez nowego pracodawcę może być rezultatem różnorodnych zdarzeń prawnych, (por. uchwały SN z: 23 października 1992 r., I PZP 38/92, LexPolonica nr 318064; 16 czerwca 1993 r., I PZP 10/93, LexPolonica nr 317223, PiZS 1994, nr 6, s. 73 z glosą R. Nadskakulskiego oraz wyroki SN z: 18 lutego 1994 r., I PRN 2/94, LexPolonica nr 303133, OSNAPiUS 1994, nr 1, poz. 6 i z 10 maja 1994 r., I PRN 19/94, LexPolonica nr 303178, OSNAPiUS 1994, nr 4, poz. 64). Dalej Sąd Rejonowy wskazał na doniosłe znaczenie na gruncie niniejszej

sprawy wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 1995 r. (I PRN 38/95, LexPolonica nr 305982, OSNAPiUS 1996, nr 6, poz. 83), w którym stwierdzono, że przejęcie zakładu pracy w rozumieniu art. 231 § 2 k.p. ma miejsce także wówczas, gdy dotychczasowy i przejmujący pracodawcy nie działali zgodnie dla osiągnięcia tego celu, natomiast doszło do faktycznego przejęcia majątku i zadań zakładu pracy.

Z uwagi na powyższe w ocenie Sądu I instancji uznać należało, że faktycznie doszło w przedmiotowej sprawie do przejścia części zakładu pracy na (...) - Ochrona Spółka z o.o. Co prawda pomiędzy Spółdzielnią (...), a pozwaną Spółką nie doszło do zawarcie umowy o przejęcie zakładu pracy, nie mniej jednak pomiędzy Spółdzielnią a pozwaną Spółką zawarta została umowa o świadczenie usług w zakresie udostępniania pracowników. Słusznie zdaniem Sądu Rejonowego powód podnosił, iż umowy tej z uwagi na jej treść i charakter działalności gospodarczej prowadzonej przez strony umowy, nie sposób uznać za umowę o świadczenie usług. Zawieranie takich umów podlega bowiem reglamentacji ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. 2003 Nr 166, poz. 1608 ze zm.). Z przepisów ustawy wynika, że umowy o świadczenie usług w zakresie udostępniania pracowników mogą zawierać jedynie agencje pracy tymczasowej. Pozwana (...) - Ochrona Spółka z o.o. nie posiada takiego charakteru. W konsekwencji umowa ta nie wywiera zamierzonego skutku.

Sąd Rejonowy podniósł, że w przedmiotowej sprawie nie ma również do czynienia ze zjawiskiem tzw. outsourcingu, czyli powierzenia wykonywania określonych zadań czy funkcji, realizowanych dotychczas samodzielnie przez pracodawcę, podmiotowi zewnętrznemu. Outsourcing wiąże się z likwidacją stanowisk pracy, a nawet całych komórek organizacyjnych u danego pracodawcy, co niewątpliwie uzasadnia rozwiązanie stosunków pracy z dotychczasowymi pracownikami.

Z zebranego przez Sąd Rejonowy w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że pozwana Spółka przejęła nie tylko pracowników, ale również posługiwała się przy wykonywaniu zadań mieniem Spółdzielni. Ponadto po nawiązaniu stosunku pracy przez (...) - Ochrona Spółka z o.o. zakres obowiązków pracowników nie uległ zmianie. Cechą charakterystyczną jednostki gospodarczej jaką była Spółdzielnia (...) decydującej o jej charakterze i zdolności do prowadzenia działalności byli pracownicy i ich kwalifikacje, a zatem przejście zakładu mogło się dokonać bez przejęcia istotnych składników materialnych, gdy większość pracowników (w sensie liczby i kwalifikacji) została przejęta (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2012 r.. I PK 180/11). Nie zaistniały żadne istotne zmiany w ich stosunku pracy, co w ocenie Sądu Rejonowego przesądza o tym, że pozwana (...) - Ochrona Spółka z o.o. przejęła część zakładu pracy od Spółdzielni (...).

Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał, że do zaistniałego stanu faktycznego zastosowanie ma zasada wyrażona w art. 36 § 1 pkt 3 w zw. z art. 36 § 11 k.p. Pozwana Spółka przy wypowiedaniu umowy o pracę zawartej z powodem powinna stosować trzymiesięczny okres wypowiedzenia.

Sąd Rejonowy podniósł również, że przy przyjęciu, że pozwana Spółka przejęła zakład pracy w trybie art. 231 k.p. do okresu zatrudnienia powoda wlicza się również okres zatrudnienia u poprzedniego pracodawcy, a tym samym, całkowity okres zatrudnienia powoda wynosi powyżej 3 lat.

Odnosząc się do kwestii nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę, Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwana Spółka wskazuje jako przyczynę wypowiedzenia rozwiązanie stosunku zlecenia pomiędzy nią a (...) S.A., a przyczyna ta z pewnością nie leży po stronie powoda.. Tak więc wypowiedzenie umowy o pracę w przedmiotowym przypadku nastąpiło z przyczyn niezależnych od pracownika. Sąd Rejonowy zauważył również, że Spółka przy wypowiedaniu umów pracownikom, powinna stosować zasady wynikające z ustawy o zwolnieniach grupowych, co podyktowane było liczbą zatrudnionych pracowników oraz liczbą wypowiedzanych umów. Z ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy w miesiącu sierpniu Spółka zatrudniała bowiem 115 pracowników, a wypowiedzenia w ciągu 30 dni wręczono 13 pracownikom. (...) - Ochrona Spółka z o.o. przy wypowiedaniu umów naruszyła więc zasady wynikające z w/w ustawy. Pozwana nie przyjęła też obiektywnych kryteriów przy doborze pracowników do zwolnienia. Zwolnienie pracowników, w tym i powoda odbyło się bowiem tylko w oparciu o listę pracowników wytypowanych do zwolnienia przez świadka T. S. (1). Pozwana nie weryfikowała tej listy, nawet nie interesując się tym, jakimi kryteriami kierował się kierownik

S. przy sporządzaniu listy. W tych warunkach należało uznać, że wypowiedzenie stosunku pracy powodowi było nieuzasadnione.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Rejonowy na podstawie art. 471 k.p. i stosując zasady obowiązujące przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop określone w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. Nr 2, poz. 14 ze zm.)- zasądził na rzecz powoda kwotę 4.377,00 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności roszczenia, a więc od dnia następnego po dniu doręczenia pozwu, tj. od 31 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty -tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę.

Za uzasadnione Sąd I instancji uznał również roszczenie powoda o wynagrodzenie z tytułu zastosowania błędnego okresu wypowiedzenia i na podstawie art. 49 k.p. zasądził kwotę 3.647,50 zł brutto, stanowiącą kwotę wynagrodzenia za trzymiesięczny okres wypowiedzenia pomniejszoną o kwotę równą dwutygodniowemu okresowi wypowiedzenia, którą powód otrzymał. (4.377,00 zł - 729,50 zł). W pozostałej części powyżej kwoty 4.377,00 złotych Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 u.k.s.c. Sąd Rejonowy nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim kwotę 402,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z urzędu.

W skład kosztów procesu poniesionych przez powoda wchodziło wynagrodzenie dla pełnomocnika, która to Sąd Rejonowy ustalił na podstawie § 6 pkt. 4 w zw. z § 11 ust. 1 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości a dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Na podstawie art. 477 § 1 k.p. Sąd Rejonowy z urzędu nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.459 zł.

Powyższy wyrok w oparciu o przepis art. 367 § 1 w zw. z art. 369 § 1 kpc, zaskarżyła apelacją w części tj. w punkcie 1 lit, a i lit, b, w punkcie 3 i 5 pozwana- reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, zarzucając zaskarżonemu wyrokowi:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 49 kp, przez jego bezpodstawne zastosowanie i zasądzenie na rzecz powoda kwoty 3.647,50 zł. wraz z odsetkami od dnia 01 lutego 2012r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż pozwana uregulowała swą należność w tym zakresie,

II. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 481 kc, przez jego niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie na rzecz powoda odsetek ustawowych od kwoty 4.367,00 zł. liczonych od dnia wymagalności tj. 31 sierpnia 2011r. (dzień doręczenia pozwu) do dnia zapłaty, podczas gdy roszczenie powoda w zakresie w/w kwoty (nie zawarte w pozwie) zostało zgłoszone na rozprawie w dniu 31 stycznia 2012r.,

III. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 229 kpc, które miało wpływ na wynik sprawy a polegające na przyznaniu przez powoda faktu, iż otrzymał od pozwanej wynagrodzenie za 3 miesięczny okres wypowiedzenia i nieuwzględnieniu tej okoliczności przez Sąd w orzeczeniu,

IV. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 100 kpc, przez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na zasądzeniu od pozwanego kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów opłaty sądowej od pozwu od której powód był zwolniony oraz kosztów zastępstwa procesowego, podczas gdy przyjąć należy, iż żądania powoda uwzględnione zostały w części (w 50 %), w związku z powyższym koszty winny być wzajemnie zniesione.

Ponadto:

V. na podstawie art. 368 § 1 pkt 4 kpc zgłaszam nowy dowód w postaci dokumentu potwierdzenia przelewu w kwocie 3.646,00 zł. dokonanego w dniu 11 stycznia 2012r. przez (...) Sp. z o.o. z/s w P. T. na rzecz T. P., na okoliczność wypłacenia przez pozwaną na rzecz powoda odprawy z tytułu 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia. Jednocześnie wyjaśniam, iż potrzeba powołania w/w dowodów wynikała dopiero na etapie postępowania odwoławczego.

W związku z powyższym skarżąca wniosła o:

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa, ewentualnie o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów w procesie, w tym kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą i drugą instancję, według norm przepisanych; rozpoznanie sprawy również pod nieobecność strony skarżącej.

W odpowiedzi na apelację pozwaną powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w oparciu o art. 372 k.p.c. wniósł o: „ dokonanie sprawdzenia wskazanej przez pozwaną wartości przedmiotu zaskarżenia oraz o:

- pominięcie powołanego przez pozwaną dowodu z uwagi na zbyt późne powołanie tego dowodu i niewykazanie potrzeby późniejszego powołania;
- oddalenie apelacji w całości;
- zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna jedynie w zakresie naruszenia przez Sąd przepisu art. 481 k.c.

Stosownie do treści art. 481 § 1 k.c. wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei w myśl art. 321 k.p.c. Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Lektura akt wskazuje, że strona powodowa poza żądaniem zasądzenia kwot pieniężnych tytułem odszkodowania oraz wynagrodzenia, nigdy nie wniosła o zasądzenie ustawowych odsetek od żądania głównego.

Orzekając o odsetkach Sąd I instancji wyszedł zatem poza żądanie, czym naruszył art. 321 k.p.c. w zw. z art. 481 k.c.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1 k.p.c. w tym zakresie zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 lit. a i b orzekając jak w punkcie 1 sentencji.

W pozostałej części apelacja jest całkowicie bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Sąd I instancji prawidłowo zastosował art. 49 k.p. Strona pozwana nie kwestionuje ustaleń Sądu co do przejścia na niego części zakładu pracy w rozumieniu art. 23 k.p., a co za tym idzie także tego, że zastosowano wobec powoda okres wypowiedzenia krótszy (2-tygodniowy) niż wymagany (3-miesięczny). Apelujący podnosi li tylko, że powodowi zostało wypłacone wynagrodzenie za wymagany okres wypowiedzenia w kwocie 3647,50zł przed wydaniem wyroku przez Sąd Rejonowy, co nie znalazło odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku, na dowód czego składa polecenie przelewu z dnia 11 stycznia 2012r. . Stanowisko strony pozwanej nie może odnieść zamierzonego skutku. Wbrew supozycji skarżącego powód nigdy nie przyznał, że otrzymał od strony pozwanej wynagrodzenie za okres wypowiedzenia, co w świetle art. 229 k.p.c. zwalniałoby stronę pozwaną z obowiązku dowodzenia tej okoliczności. Co więcej takiego stanowiska nie prezentował także pozwany. Na rozprawie w dniu 22 lutego 2013r. powód oświadczył, że otrzymał odprawę w związku ze zwolnieniem z pracy z przyczyn nietyczących pracownika. Również przesłuchany w charakterze pozwanego Z.

W. zarówno na rozprawie w dniu 22 lutego 2013r. jak i na rozprawie w dniu 24 maja 2013r. przyznał, że powodowi wypłacono odprawę w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia. Odprawa jest innym roszczeniem niż dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie o wypłatę wynagrodzenia za wymagany okres wypowiedzenia. Słusznie zatem Sąd Rejonowy nie zaliczył wypłaconego tytułem odprawy świadczenia na poczet należnego powodowi wynagrodzenia.. Dodatkowo należy podnieść, że załączony do akt sprawy przelew dotyczy kwoty 3645zł., na którą składa się kwota 358 zł. wynagrodzenia oraz kwota 65zł. odsetek. Jest to zatem inna kwota od zasądzonego wyrokiem wynagrodzenia opiewającego na kwotę 3647,50zł. (bez odsetek). Nie jest to także nowy dowód, którego strona pozwana nie mogła powołać w postępowaniu pierwszo instancyjnym. Jeśli pozwany stał na stanowisku, że wypłacił powodowi żądane pozwem wynagrodzenie, to winien te okoliczności dowodzić przed Sądem pierwszej instancji. A zatem potrzeba powołania takiego dokumentu istniała już na etapie postępowania pierwszo instancyjnego, co uprawnia Sąd Okręgowy do pominięcia takiego dowodu na podstawie art. 381 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Wobec tego, że wyrok został zmieniony jedynie w zakresie odsetek, co do których Sąd I instancji orzekł wychodząc ponad żądanie, Sąd Okręgowy obciążył w całości kosztami postępowania apelacyjnego stronę pozwaną.